

Boření mýtů: co si myslíte o problematice ztracených a pohřešovaných dětí ... a jaká je skutečnost

23. listopadu 2018 - Jak často dochází k únosů dětí? Proč bychom se měli obávat útěku dětí? Měli bychom svým dětem stále vštěpovat, že jim ze strany cizích lidí hrozí nebezpečí? Jak mohu pomoci najít pohřešované dítě? Proč se děti migrantů pohřešují nebo nezůstávají v první bezpečné zemi, do které přišly? Ohledně ztracených a pohřešovaných dětí existuje mnoho otázek a nedorozumění. Missing Children Europe chce tyto otázky zodpovědět a jednou provždy odstranit zažité mýty.

- ✗ Mýtus: Trestné činy únosů dětí jsou na denním pořádku, takže bychom měli na své děti pečlivě dohlížet.**

✓ Cizí lidé se na únosech dětí podílejí pouze necelým 1 % ze všech případů pohřešování dětí, které jsou hlášeny prostřednictvím celoevropské sítě krizových linek 116 000, jedná se tedy o nejmenší skupinu pohřešovaných dětí. Naopak nejčastější kategorií pohřešovaných dětí tvoří ty, které z domova utíkají nebo jsou donuceny ho opustit z důvodů násilí, konfliktů a zanedbávání. Namísto udržování podezřelého a pro děti nevyhovujícího prostředí doporučujeme otevřenou komunikaci s dětmi o tom, co dělat, pokud potřebují pomoc a s kým mohou v těchto situacích počítat.
- ✗ Mýtus: Pozor na nebezpečí hrozící od cizích lidí! Děti by nikdy neměly mluvit s cizími lidmi.**

✓ Nebezpečí v podobě kontaktu s cizími lidmi je nepravdivý mýtus. Je skutečně kontraproduktivní radit dětem, aby všem cizím lidem nedůvěřovaly. Mohou nastat situace, kdy je třeba požádat neznámou osobu o pomoc. Namísto toho bychom měli děti naučit rozpoznat scénáře, které pro ně představují hrozbu, a naopak osoby, na které se mohou obrátit s prosbou o pomoc: například policie, ochranka, rodiny s dětmi atd. Výzkum neziskové organizace PACT (Parents and Abducted Children Together) ukazuje, že ani starší děti nevědí, koho mohou požádat o pomoc. Kromě toho, i k sexuálnímu zneužívání dětí zpravidla dochází ze strany osob, které děti znají a kterým věří.
- ✗ Mýtus: Děti, které uprchly z domova, se nakonec vrátí.**

✓ Děti často utíkají z domova, jehož prostředí jim nevyhovuje, a kdy je útek únikem ze situace, kterou nelze dále tolerovat. Výzkum ukazuje, že jedno ze šesti uprchlých dětí nemá kde spát, jedno z osmi žebra nebo krade, aby přežilo, a jedno ze dvanácti dětí na útěku čelí vážnému nebezpečí včetně sexuálního zneužívání. Dokonce pravděpodobnost sebevraždy je u těchto dětí 9krát větší než ve skupině ostatních dětí. Krizové linky 116 000 mají zprávy i o dětech, které utekly z domova přibližně 40krát, což dokazuje, že často chybí systematická podpora dítěti a rodině, aby problém vyřešili u zdroje.
- ✗ Mýtus: Mezinárodní únosy dětí jsou dílem jejich otců, kteří děti odvázejí do muslimských zemí.**

✓ Rodičovské únosy jsou v Evropě celkem běžné a tvoří druhou největší kategorii v oblasti pohřešovaných dětí. V téměř ve třech ze čtyř případů děti odveze a drží v jiné zemi matka. Ve skutečnosti ve více než 70 % případů se jedná o rodičovské únosy z jednoho členského státu EU do jiného členského státu EU. Únosy do muslimských zemí jsou vzácné.

Mýtus: Mladí migranti přicházejí do Evropy hledat práci a končí jako zločinci.

Jedno z pěti dětí, které přicházejí do Evropy, je mladších 14 let. Na krizových linkách 116 000 se rovněž objevily zprávy o pohřešovaných dětech mladších jednoho roku. Bez ohledu na to, zda jsou nuceny zvládnout cestu samotné nebo odděleně od rodiny, jsou tyto děti vyděšené, samy, často neschopné mluvit jazykem zemí, do kterých přijíždějí, a k smrti vylekané hledají pomoc, přičemž riskují, že budou poslány zpět.

Děti a mladí lidé mají za sebou příběhy bezdomovectví, hladovění, násilí a sexuálního zneužívání; většina dětí přišla do Evropy se zřetelnými známkami zranění, traumatu a fyzického, sexuálního a psychického zneužívání, které vznikly na cestě do Evropy a v Evropě samotné.

Rodiče, kteří posílají své děti samotné nebo cestují s dětmi, obvykle chtějí nalézt útočiště a uniknout nesnesitelným podmínkám. Jestliže čelí představitelé a systémy jednotlivých zemí neposkytnou dětem vhodnou ochranu, stávají se tyto děti snadným cílem pro pašeráky, kteří jim slibují šanci dostat se do rodiny v Evropě nebo si vydělávat na živobytí trestnou činností a nucenou prostitucí.

Zajišťování a prosazování změn tak, aby

se tyto děti dostaly do vhodných zařízení,

měly pocit, že je jim nasloucháno a že jsou podporovány,

se jim dostalo šance jít do školy a rozvíjet své dovednosti,

mohly v budoucnu nalézt vhodnou práci

bude dlouhý proces. Snad na jeho konci tyto děti stanou integrovanou součástí naší společnosti a budeme společně vytvářet naši budoucnost, na kterou budeme moci být hrdi.

Linka pro
rodinu a školu

V případě ztracených a pohřešovaných dětí poskytuje podporu napříč Evropou krizová telefonní linka 116 000 po celých 24 hodin denně

116 000 je číslo krizové linky, která je v Evropě k dispozici pro děti na útěku a jejich rodiče. Tato síť krizových linek je dostupná na stejném čísle 116 000 v 31 zemích v angličtině i v národních jazycích. Krizová linka poskytuje profesionální, psychologickou, administrativní a právní podporu nepřetržitě a zdarma. V závislosti na každé jednotlivé situaci mohou konzultanti řešit případ pohřešovaného dítěte s místními úřady nebo zajistit podporu sociálního pracovníka, mediátora atd. V ČR tato linka nese název Linka pro rodinu a školu 116 000.

Missing
Children
Europe

Missing Children Europe

Missing Children Europe (MCE) je evropská federace pro pohřešované a sexuálně zneužívané děti zastupující 31 organizací z 27 evropských zemí. Propojujeme pátrací skupiny, policii a organizace s cílem ochránit děti před jakýmkoli násilím, zneužíváním nebo zanedbáním, které je způsobeno nebo vyplývá z jejich pohřešování.